

15

VELIKONOČNIH PESMI.

Riharjevi, Vavknovi, Cvekovi, Gerbičevi
in drugi napevi. ♣

Žbrala in za mešani zbor *prirečila*

Jos. Sicherl in St. Premrl.

(iv. pomnoženi natis).

Natisk dovolil kn.-šk. ordinariat ljubljanski

13. I. 1923, št. 162.

Založila JUGOSLOVANSKA KNJIGARNA

v LJUBLJANI, 1923.

VELIKONOČNE PESMI.

Slovesno.

L. Čvek.

1.

1. Ska-lov-je gro-ba se ra-x-ga-ne in pe-čat se od-tr-ga preč, Zve-
 2. Ob gro-bu an-gel x-be-lim kri-lom ve-li-ke zma-ge dan sla-vi, x ve-
 3. Ni tre-ba gro-ba več se ba-ti, ne bo na ve-ke grūdil nas, Go-

1. -li- čar naš od smr-ti usta-ne, v kam-ni-tem gro-bu ni ga več. Iz gro-ba zmage
 2. -se- lim kli-če po-ro-či-lom: Go-spod je vstal, Gospod xi-vi! Pre-magal je pe-
 3. -spod bo xo-pet v lu-či xla-ti ča-slit-ji-vo o-bu-dil nas. Za-to ra-du-je

1. gre čistit, ob-da-ja ga ne-be-ški svet.
 2. kel in smrt, ne-be-ški raj je x-daj odprt. } A-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja!
 3. se sr-ce, x-to se hval-ni-ce glase.

Muz. D 292/1949

Allegro moderato.

Gr. Pihar.

2.

1. Zve-li-čar naš je vstal iz gro-ba, ve-sel pre-pe-vaj, o krist-jan! Pre-
2. Kje, smrt, je xđaj pre-ma-ga tvo-ja? in tvo-je o-stro-že-lo kje? Ve-
3. O sre-če dan, o dan ve-se-li, ga nam po-da-ril je Go-spod, da

1. - ma-ga-na je vsa hu-do-ba, re-še-nja tvo-je-ga je dan. Po-trta je pekla ob-
2. - se-lo iť-pa du-ša mo-ja, živ-lje-nje več-no ča-ka-nje. Moj Je-xus je od mrtvih
3. več-no hva-lo bi mu pe-li, od-re-šen je člo-ve-ški rod. Od-prt sto-ji nam para

1. - last, o poj, kristjan, hvaležno čast!
2. vstal, kra-lje-stvo smr-ti po-ko-n-čal. A-le — — — — — lu-ja, a-le-lu-
3. - diž in vra-ta vanj je sve-ti križ.)

marcato

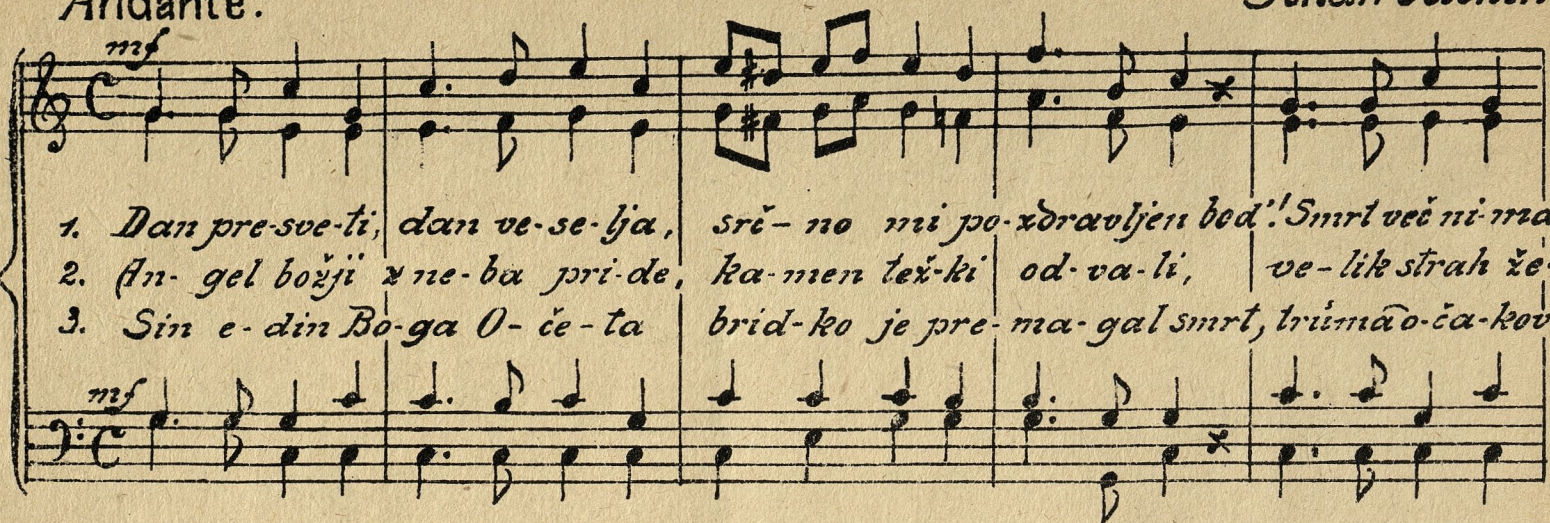
ja, a-le-lu-ja!

Andante.

Andr. Vavken.

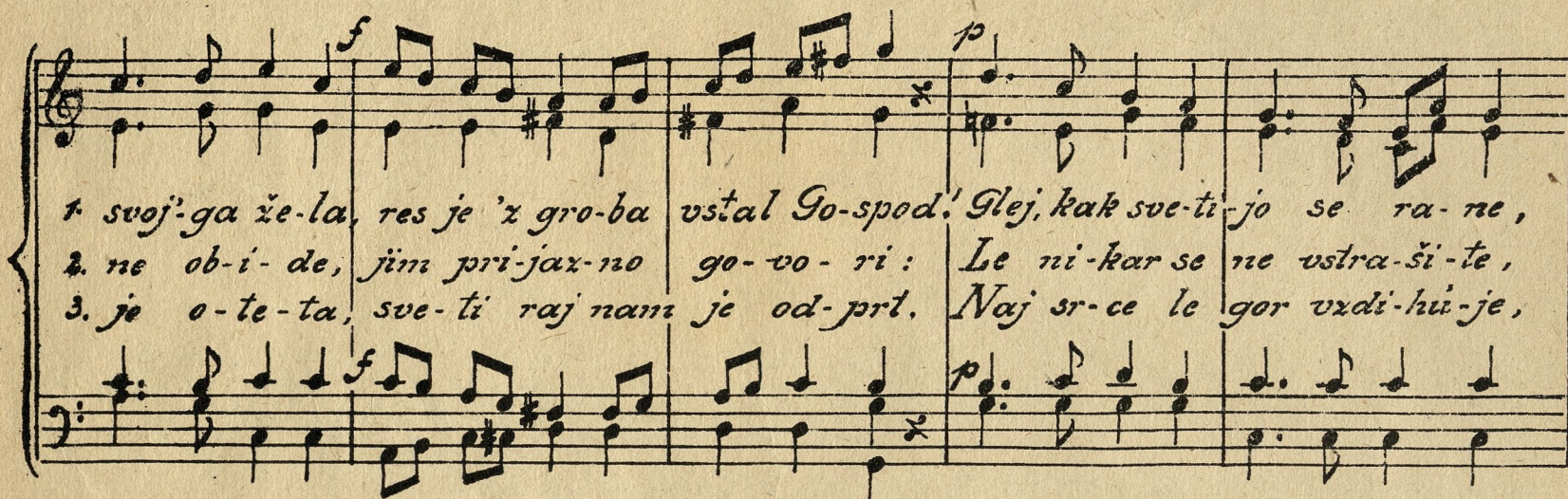
3.

mf

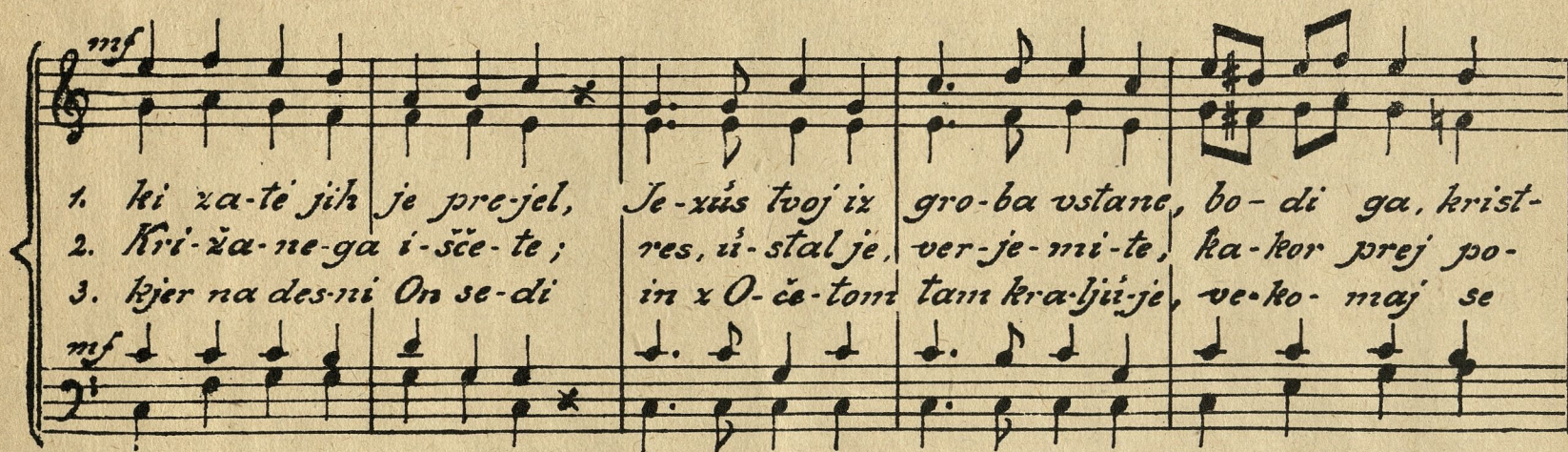
1. Dan pre-sve-ti, dan ve-se-lja, srč-no mi po-xdravljen bod'! Smrt več ni ma
2. An-gel božji z ne-ba pri-de, ka-men tež-ki od-va-li, ve-lik strah že-
3. Sin e-din Bo-ga O-če-ta brid-ko je pre-ma-gal smrt, trümao-ča-kov

mf

1. svoj-ga že-la, res je 'z gro-ba vstal Go-spod.' Glej, kak sve-ti-jo se ra-ne,
2. ne ob-i-de, jim pri-jax-no go-vo-ri: Le ni-kar se ne ustra-ši-te,
3. je o-te-ta, sve-ti raj nam je od-prt. Naj sr-ce le gor vrdi-hü-je,

mf

1. ki za-té jih je pre-jel, Je-xüs tvoj iz gro-ba vstane, bo-di ga, krist-
2. Kri-ža-ne-ga i-šče-te; res, ü-stal je, ver-je-mi-te, ka-kor prej po-
3. kjer na des-ni On se-di in z O-če-tom tam kra-ljü-je, ve-ko-maj se

mf

z-jan, ve-sol!
2. ve-dal je. } A-le-lü-ja, a-le-lü- - - ja!
3. mü gla-si: }

Andantino.

St. Vavken.

4.

1, 2, 3, 4.) Za-poj ve-se-lo, o krist-jan, ve-se-lja tvo-je-ga je dan!

mf

1. Zve-li-čar naš je vstal od smr-ti in raj od-prl nam je za-pr-ti.
 2. Pre-ma-ga-na je smrt ne-mi-la, ob-last pe-klen-ska moč zgú-bi-la.
 3. Od-re-še-ni smo vsi po-gú-be, o-tro-ci več-ne smo ob-ljú-be.
 4. Ban-de-ro zma-ge glej ča-sti-to, s krv-jo Zve-li-čar-ja ob-li-to.
 5. Vne-be-sih en-krat vsi ve-se-li, na ve-ke sreč-ni bo-mo pe-li:

mf

f

A-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja!

f

Maestoso.

Gr. Rihar.

5.

1. Da na-šnji žarki zar-je mi-le na zma-ge grob že si-je-jo, so
 2. V cvet-lič-nem vr-tú, v žarnem kra-ju, vrtnar pri rožah že sto-ji, pri-
 3. Nje-go-vih ú-kov cvet-je kli-je od kra-ja zemlje do ne-ba, pre-

mf

mf

f

mf

1. vra-ta vanj se od-kle-ni-le in glas-no z-daj i pri-ča-jo : Žve-li-čar je od
 2. -jet-nej-se ko vpraeni ra-ju o-ko-li nje-ga cvet duh-ti. To sam naš ljubi
 3. -žlahtna moč na srca di-je, v življe-nje več-no nas kre-pča. In en-krat bo-de

1. mrt-vih vstal pekel pre-ma-gal, smrt končal.
 2. je Go-spod, de-li o-bil-nih nam do-brot. } A-le-lu-ja, a-le-
 3. ve-ko-maj cve-tel nam z njega sve-ti raj.

- lu-ja !

Moderato.

Gr. Pihar.

6.

1. Je-zus je i-stal od smrti, rax-ve-se-li se, kristjan. Smrt in pekel
 2. Tretji dan po sil-ni smrti nje-ga i-šče-jo že-ne, x Magdalenio
 3. Pr-vič se je bil pri-kazal Magdalenii v vrtu tam, da je vstal, o-

1. je pre-magal, ^{iz} vstal, gro-ba tret-ji dan skoz svo-jo božjo moč na to ve-
 2. v svetem vr-ti gle-da-jo xa-mi-šlje-ne; le kje bi Je-xus bil, njih že-nir
 3. -čit-no skazal Si-me-o-ni in že-nam in dvema učencema, ko v E-maus

1. - li-ko- noč.
 2. ljú-be-zniv } A-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja!
 3. polva-ta. }

Allegretto.

S. Cvek.

7.

1. Ve-li-ka noč se za-svet-li, prav zgo-daj ju-tru že gredo iz me-sta sve-te
 2. Od gro-ba kdo od-valil bo nam ka-men ta, ki tam le-ži? Se vprašajo že-
 3. A ko se njih o-ko o-zrè, Go-spo-dov angel, ves bliščeč, x-daj gro-ba vho-d

1. že-ne tri, Kam sve-te že-ne i-de-jo? Po-ko-ja sr-ce jim ne da, že
 2. ne skrbno, ko tja gre-do x-di-ša-va-mi. Ga ho-če-jo ma-xi-li-ti, po-
 3. že od-prè, xva-li od gro-ba ka-men preč, se rajsko mi obrax svetli, ko

*nekoliko
xadrž.* *kakor prej*

1. - le še vi-det Je-xu-sa.
2. slednjo čast mi skaza-ti.
3. snegoble-ka se bli-šči.)

A-le-lu-ja, a-le-lu-ja!

8. *Allegro moderato.* *St. Premrl.*

1. Žve-li-čar gre iz gro-ba, ob moč je smrt, troh-no--ba; brex-
2. Ka-ko svet-lé se ra-ne, brez srč-no mi x-da-ne! Smrt
3. Trd-no se x-a-ne - si-mo, kar da-nes se ti - či - mo: Žve-
4. Le kratka noč bo v gro-bi, pa an-gel nam x-a-tro-bi, in

1. - ma-dež-no je Jagnje bil in x-a-me drago kri prelil.
2. strašna nima več moči nad njim, ki le Bo-gu ži-vi.
3. - li-čar je od smr-ti vstal, grob ti di nas ne bo končal.
4. x-le-po duš-o še te-lo bo Je-xus vsve-to vzel ne-bo.

A-le-lu-ja,

poco ritd. *(ali kako!)*

a-le-lu-ja! -ja!

Allegro moderato.

St. Premrl.

9.

mf

1. Je-xus, pre-ma-ga-vec gro-ba, ves ča-stit iz nje-ga gre,
 2. Raz-ve-se-li se, De-vi-ca! o Kra-lyi-ca vseh ne-bes,
 3. Ve-se-li-mo se, krist-ja-ni, Je-xus je od-re-šil svet,
 4. Je-xus, te-bi hva-lo več-no po-je zem-lja in ne-bo,

f *mf*

1. glej, ob-da-ja ga svet-lo-ba, v stra-hu var-hi proč be-že. Grob je prazen
 2. či-gar ti si po-rod-ni-ca, je od smr-ti vstal za-res. Sle-ci za-loss
 3. siž-no-sti smo od-pe-lja-ni, sve-ti raj od-prt je spet. Smrtni strup je
 4. svo-jo stvar si sto-ril sreč-no, z last-no re-šil jo kru-jo. A-le-lu-ja

marcato. f *marcato. p* *vexano. mf*

1. in od-prt, xma-gan^{greh}, kon-ča-na smrt.
 2. in brid-kost, ter ob-le-ci spet ra-dost!
 3. po-kon-čan, vsta-li bo-mo sod-ni dan.
 4. po-je naj, a-le-lu-ja ve-ko-maj!

A-le-lu-ja, a-le-lu-

(orgel)

a-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja!

a-le-lu-ja, a-le-lu-ja!

Gredé.

Fr. S. Adamič.

10.

1. Ska-lov-je groba se raz-ga-ne in pe-čat se od-tr-ga preč, odtrga preč, Zve-
2. Ob gro-bu angel z belim krilom ve-li-ke xmage dan sla-vi, dan slavi, zve-
3. Ni tre-ba groba več se ba-ti, ne bo na ve-ke gridil nas, gridil nas, Go-

1. -li-čar naš od smrti vstane, kam-ni-tem grobu ni ga več, ni v grobu več. Jx
2. se-lim kliče po-ro-či-lom: Go-spod je vstal, Go-spod ži-vi, Go-spod živi. Pre-
3. -spod bo ropet vluči zla-ti ča-stit-lji-vo o-bu-dil nas, o-bu-dil nas. Za-

1. xmage gre ča-stit,
2. je pe-kel in smrt,
3. ra-du-je se sr-ce,

ga ne-be-ški svit.
raj je zdaj od-prt.
se hval-ni-ce gla-se.

1. gro-ba,
2. magal
3. to

ix groba gre častit, ob-da-ja
je pekel in smrt, ne-be-ški
ra-du-je se sr-ce, ra-to

ga nebeški svit
raj je zdaj odprt.
se hvalnice glasé.

1. xmage gre častit,
2. je pe-kel in smrt,
3. ra-du-je se sr-ce,

ga ne-be-ški svit.
raj je zdaj od-prt.
se hval-ni-ce gla-se.

A-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja, -le-lu-ja, a-le-lu-ja!

Andte con moto.

Fr. Gerbič.

11.

1. Zve-li-čar naš je vstal iz gro-ba, ve-sel pre-pe-vaj, o Kristjan! Pre-
2. Kje, smrt, je xđaj premaga tvo-ja? in tvo-je ostro | xe-lo kje? Ve-
3. O sre-če dan, o dan ve-se-li, ga nam po-da-ril je Go-spod, da

1. - ma-ga-na je vsa hu-do-ba, re-še-rija tvo-je-ga je dan. Po-tr-ta je pe-
2. - se-lo u-pa du-ša mo-ja, živ-lje-nje več-no ča-ka ri-je. Moj Je-xus je od
3. več-no hva-lo bi mu pe-li, od-re-šen je člo-ve-šči rod. Od-prt sto-ji nam

1. -kla oblast, o poj, kristjan, hvaležno čast.
2. mrt-vih vstal, kraljestvo smrti po-kon-čal. } A-le--lu-ja, a-le-lu-ja, a-
3. pa-ra-diž in vra-ta vanj je sve-ti križ. }

le-lu-ja, a-le-lu-ja!

Veličastno.

Fr. Gerbič.

12.

1. Sr-ce za-poj! Žve-li-čar tvoj grē iz groba, ži-vi, ži-vi, je xma-gal
2. Zda-j vse stva-ri, vse hvalo xa-do-ni-te, ra-di-j se, no-vi zda-j Je-rū-xa-
3. Kar-ko-li ū-čil, kar sto-ril bil, živ-lje-nji, in spolnil, ker je bil na križ raz-

1. smrt, je pre-svit-^{ljen} ob moč je vsa troh-no-ba, je x-bri-sal greh, nam, je raj odprt.
2. -lem! Tvoj že-nin^{hva} ^{v stav.} vča-se ve-ko-vi-te, o-xna-nil je re--še-nje vsem ljudem.
3. -pet, to spri-čal, nem zda-j nam je vsta-je-nji, to xvé, to sli-ši naj ve-soljni svet!

1. Je pre-svit-ljen, ob moč je vsa troh.
2. A-le — lu — ja, a-le — lū — ja! Tvoj že-nin, hvaljen včas ve-ko-
3. To spričal v slavnem, nam je vsta-

1. -no-ba; je xbrisa-l greh, nam spel je raj od-prt.
2. -vi-te, o-xna-nil je re-se-nje vsem ljudem. A-le-lū-ja, a-le — lū-ja!
3. -je-nji, to xvé in sli-ši naj ve-soljni svet!

Zmerno.

13.

1. Je-zus, pre-ma-ga-vec gro-ba, ves ča-stit iz nje-ga
 2. Raz-ve-se-li se, De-vi-ca, o kra-lji-ca vseh ne-
 3. Je-zus, te-bi hva-lo več-no po-je zem-lja in ne-

1. gré; glej, ob-da-ja ga svet-lo-ba, vstra-hi var'-hi proč be-
 2. -bes; či-gar ti si po-rod-ni-ca, je od smr-ti vstal xa-
 3. -bo, svo-jo stvar si sto-ril sreč-no, xlast-no re-šil jo krv-

1. -xé. Grob je pra-zen in od-prt, xma-gan greh, končana smrt!
 2. -res. Sle-ci xa-lost in bridkost ter ob-le-ci spet radost!
 3. -jo. A-le-lu-ja po-je naj, a-le-lu-ja ve-ko-maj!

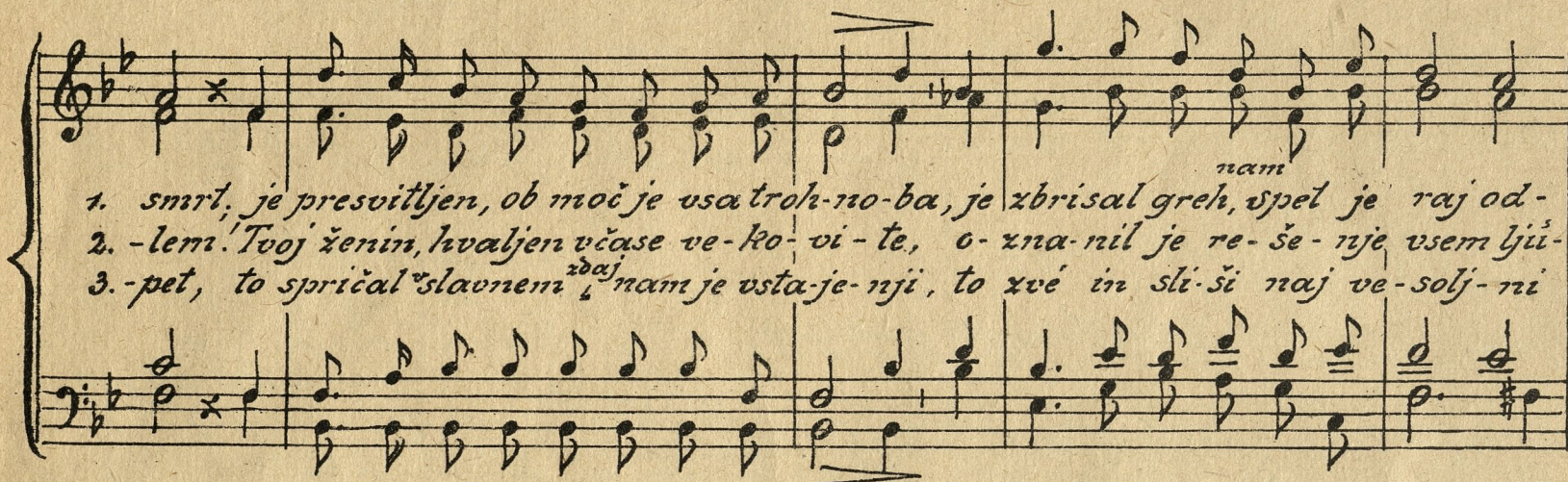
-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja!

Fr. Gerbič.

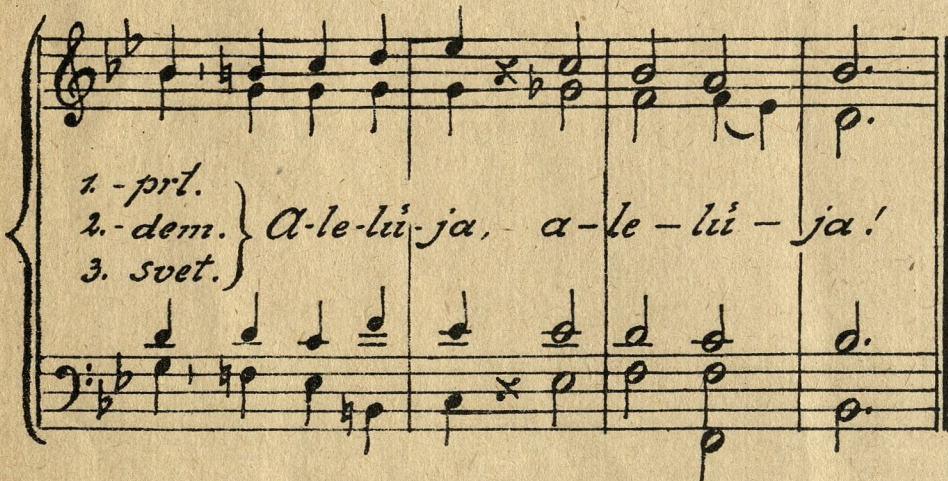
Lahno.

14.

1. Sr-ce, za-poj! Zve-ličar tvoj greš^{gro-}ba, ži-vi, ži-vi, ži-vi, je xma-gal
2. Zdaj vse stvari, vse hvalo xado-ni-te, ra-diuj se no-vi zdaj Je-ru-za-
3. Kar-ko-li-čil, kar storil bil v živ-lje-nji, in spolnil, ker je bil na križ raz-

1. smrt, je presvitljen, ob moč je usa troh-no-ba, je zbrisal greh, vpet je raj od-
2. -lemi. Tvoj ženin, hvaljen včase ve-ko-vi-te, o-xna-nil je re-še-nje vsem lju-
3. -pet, to sprical slavnem^{zda} nam je usta-je-nji, to xvé in sli-ši naj ve-solj-ni

1. -prl.
2. -dem.
3. svet.

A-le-lu-ja, a-le-lu-ja!

Allegro maestoso.

F. Pogačnik.

15.

1. Od-prè se grob, glej xma-gu-joč Zve-li-čar gre v vi-ša-vo; o-
2. Ra-diuj-mo se, ker bož-ji Sin pe-kla je xmagal vra-ta, ix
3. Vtr-di-lo da-nes ve-ro nam je Je-xu-sa usta-je-nje. On
4. Bog sto-pil je na kri-žu les, da gre-ha bi nas re-šil; On

1. -čit- na tú je bož-ja moč, xma-gal-cú smrti sla- va! Pe- čet-ni ka-men
 2. groba se je glo-bo-čin v ne-be-sa vr-nil zla- ta. Spre-stra-go svo-jo
 3. vstal je. To nad me-ro nam da-je pogúm, živ-lje - nje. Vse, kar ú-čil, je
 4. pravo Jagnje je za-res, ki za-losl nam je ú-te-šil. Pre-ma-ga-na je

1. od-le-ti, ko vsta-ja bož-ji Sin; za-stonj nevernik to tají; je zmagan, ^{Kralj} te-
 2. je krv-jo nam kú-pil sve-ti raj; pre-ro-ko-va-no kar bilò, ix-pol-nje-no je
 3. od Boga, in bož-ja mŕt je moč: kristjan ^{stra-} hŭ zdaj ne pozná, ni strašna groba
 4. grenka smrt, premagano je kelo; spel raj nam sveti je odprt, od-pr-to spel ne-

1. min.
 2. zdaj.
 3. noč.
 4. bo. } A - le - lú-ja, a - le - lú - - - ja!'
 A - le - lú - - - ja, a - le - lu - - - ja.'

